Nr. 15 Poznań, dnia 10 kwietnia 1926 r. 1926

Dziennik Urzędowy

Województwa Poznańskiego

Wiersz dwułamowy kosztuje jeden złoty. Cenę poszczególnych numerów oblicza się według arkuszy. Arkusz kosztuje 50 groszy.

Treść działu urzędowego:

Dział urzędowy.

201. Rozporządzenie weterynaryjno - policyjne Wojew. Poznańskiego w sprawie pryszczycy.

Celem stłumienia zarazy pryszczycy u zwierząt racicowych, uchylając tutejsze rozporządzenie wet.-polic. z dnia 3 stycznia 1925 r. L. dz. 9111/25. I. (Dz. Urz. str. 29), na zasadzie § 16 i nast. ustawy pomorowej z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. str. 519) oraz odnośnych rozporządzeń Min. Roln. i Dóbr Państw. zarządzam, co następuje:

I. Zagrody zapowietrzone.

§ 1.

Odnośnie do zagród zapowietrzonych, to jest tych zagród, gdzie urzędowo stwierdzono pryszczycę, względnie gdzie się znajduje bydło podejrzane o zarazę wzgl. lub zarażenie się, obowiązują szczegółowe przepisy, wydane przez miejscowe władze policyjne za porozumieniem się z dotyczącym pow. lekarzem wet., który tymczasowo zarządzenia odnośne wydaje właścicielowi na piśmie po myśli przepisów § 154 i nast. V. A. V. G.

II. Obwód ściślejszy, zapowietrzony.

Do tego obwodu, utworzonego przez odnośnego Starostę za porozumieniem się z właściwym pow. lek. wet., zostaną z mocą brzmienia § 161 do 165 powołanych przepisów wcielone miejscowości, w których stwierdzono pryszczycę.

§ 2.

1. Przy głównych wejściach do miejscowości zapowietrzonych winny być umieszczone tablice z trwałym i wyraźnym napisem: „Pryszczyca, miejscowość zamknięta".

2. Wszystkie zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnie) w miejscowości zapowietrzonej muszą być trzymane w oborze wzgl. chlewie.

3. Wszystkie psy w tym ściślejszym obwodzie muszą być trzymane na uwięzi, względnie prowadzone na smyczy.

4. Wszystek drób winien być trzymany w zamknięciu z wyjątkiem gęsi i kaczek, które tak powinne być umieszczone, aby nie mogły opuścić zagrody względnie swego ogrodzenia.

5. Wprowadzenie, przywóz, przeprowadzenie zwierząt racicowych do tego obwodu ściślejszego, przejazd zaprzęgami zwierząt racicowych lub przepęd przez obwód ten jest wzbroniony. Na wyprowadzenie z zagrody zapowietrzonej zwierząt racicowych na rzeź do miejsca uboju w tym ściślejszym obwodzie zapowietrzonym zezwolić może odnośny Starosta w porozumieniu się z dot. pow. lekarzem wet. i tylko pod warunkiem, że zwierzęta te zostaną przewiezione na wozie pod dozorem policyjnym.

Na wprowadzenie do ściślejszego obwodu zapowietrzonego zwierząt racicowych na chów zezwolić może Wojewoda. Wprowadzanie zwierząt racicowych do zagrody zapowietrzonej jest bezwarunkowo zakazane.

6. Zwierzęta kopytowe zagród zapowietrzonych mogą być używane poza zapowietrzoną zagrodą, o ile przed opuszczeniem tej zagrody kopyta zostaną każdorazowo dostatecznie oczyszczone i odkażone.

7. Rzeźnikom, mniszkarzom, handlarzom i wszystkim osobom, uczęszczającym w sposób domokrążny od zagrody do zagrody, wstęp do zagród zapowietrzonych jest zakazany.

8. Wstęp do obór i pomieszczeń, gdzie się znajdują zwierzęta dotknięte pryszczycą, jest wogóle wzbroniony, a dozwolony tylko właścicielowi, jego zastępcy, lekarzowi weterynarji oraz osobom, którym właściciel zlecił oprzątanie i pielęgnowanie tych zwierząt. Osoby, zajęte w zapowietrzonej ubikacji, mogą ją opuścić jedynie po każdorazowem dokładnem oczyszczeniu, odkażeniu rąk, odkażeniu obuwia i zewnętrznego ubrania, którem się stykały z choremi lub podejrzanemi zwierzętami.

9. Nie wolno zatrudniać dla obsługi zwierząt racicowych w zagrodzie zapowietrzonej osób, które mają styczność z obcemi zwierzętami racicowemi.

10. Znajdujące się w obrębie zagrody zapowietrzonej przedsiębiorstwo, do którego uczęszcza większa ilość osób z obcych zagród, musi być zamknięte aż do wygaśnięcia zarazy i do uchylenia zarządzeń weter.-policyjnych, dot. tej zagrody.

§ 3.

1. Przy wejściach do zagród zapowietrzonych i przy wyjściach z obór, gdzie się znajdują chore zwierzęta, winne być na czas trwania zarazy urządzone i stale utrzymywane stosowne urządzenia, zawierające środek odkażający dla odkażenia osób, opuszczających daną zapowietrzoną oborę względnie zagrodę.

2. Drogi prywatne, wiodące od publicznych traktów do odnośnych zagród, muszą być zamknięte dla wszelkiego ruchu publicznego.

3. Ścieki, wiodące od obór zapowietrzonych, miejsca przed wejściami do obór tych, ścieki gnojówki, muszą być przynajmniej raz dziennie zlane mlekiem wapiennem lub wysypane proszkiem wapna.

§ 4.

Wszelkie przyrządy stajenne, które miały styczność z zwierzętami choremi lub podejrzanemi, lub z ich produktami albo odchodami, muszą być przed użyciem poza zagrodą zapowietrzoną oczyszczone i odkażone.

§ 5.

Oddawanie mleka z zagród, położonych w obwodzie ściślejszym zapowietrzonym, dozwolone jest tylko po uprzedniem ogrzaniu do 70° C. na przeciąg 30 minut lub do 85° C. przez 1 minutę.

Przytem pozostawia się nienaruszony obowiązek przegotowywania zbiorowych odpadków z mleka (mleka odtłuszczonego, serwatki, maślanki i t. p.) w zbiorowych mleczarniach, jakoteż obowiązek każdorazowego odkażania konwi od mleka przed ich wydaniem z mleczarni zbiorowej właścicielom (3% roztworem sody).

Miejsca zajazdowe przed mleczarniami zbiorowemi, rampy itp. muszą codziennie po ukończonym przywozie mleka, ulec odkażeniu przez zlanie ich rzadkiem mlekiem wapiennem.

§ 6.

Z zagród zapowietrzonych nie wolno doprowadzać klaczy do stanowienia w zagrodzie obcej, jakoteż nie wolno doprowadzać klaczy z obcych zagród do zagrody zapowietrzonej celem stanowienia.

§ 7.

Usuwanie nawozu z obór zapowietrzonych dozwolone jest jedynie w formie złożenia go na

kupę w obrębie zagrody (przy uniknięciu rozwlekania go poza swem miejscem wyznaczonem), przyczem nawóz musi być codziennie obficie zlewany rzadkiem mlekiem wapiennem, albo też przykryty odpowiednią warstwą nawozu końskiego.

W wyjątkowych wypadkach wywóz nawozu zakażonego lub gnojówki z zagród zapowietrzonych może się odbywać tylko za osobnem zezwoleniem miejscowej władzy policyjnej, za porozumieniem się z odnośnym pow. lek. wet., przy przestrzeganiu warunków, które tenże przepisze (uszczelnione wozy, uniemożliwiające rozwlekanie nawozu), a nadto pod tym warunkiem, że nawóz ten zostanie na polu w sposób przewidziany § 14 ustęp 1 i 2 przep. o dezynfekcji przy chorobach zaraźliwych u zwierząt skopcowany lub natychmiast przyorany. Pozatem przy wywozie należy unikać drogi publicznej, a o ile to jest niemożliwe, musi droga ta każdorazowo być zlaną rzadkiem mlekiem wapna.

§ 8.

Ubój zwierząt racicowych zagrody zapowietrzonej może się odbywać tylko w razie konieczności i to w tej samej zagrodzie zapowietrzonej i przy zachowaniu środków ostrożności, uniemożliwiających rozwleczenie zarazy, a zasadniczo winno się odbywać pod nadzorem urzędowego lekarza weterynaryjnego. Urzędowy lekarz wet. w razie rzezi z konieczności wykonać musi badanie mięsa. Skóry, rogi, racice zwierząt chorych na pryszczycę muszą przed wywiezieniem z zagrody ulec przepisanej dezynfekcji.

Na wyprowadzenie zwierząt racicowych, przeznaczonych na natychmiastową rzeź z niezapowietrzonej zagrody, a położonej w miejscowości zapowietrzonej, czyli obwodzie ściślejszym zapowietrzonym, może zezwolić Starosta (Prezydent miasta), ale tylko na rzeź w tej samej miejscowości zapowietrzonej pod warunkiem, że bezpośrednio przed wyprowadzeniem odnośnego zwierzęcia całe pogłowie zwierząt racicowych danej zagrody zostanie przez właściwego urzędowego lek. wet. zbadane i uznane za wolne od zarazy; na dalsze wyjątki zezwolić może Wojewoda.

§ 9.

Paszy objętościowej z zagród zapowietrzonych nie wolno wywozić, na wyjątki zezwolić może Starosta za porozumieniem się z pow. lek. wet., a to tylko w odniesieniu do paszy, co do której bezwarunkowo należy przyjąć, że nie zawiera zarazków pryszczycy.

§ 10.

Wełnę owiec z zapowietrzonej zagrody wolno wywozić tylko w workach gęsto utkanych i szczelnie związanych (zaszyte).

Padliny zwierząt chorych i wszelkie ich części wolno wywozić tylko przy przestrzeganiu jaknajwiększej ostrożności, uniemożliwiającej rozwleczenie zarazy.

§ 11.

W zagrodzie zapowietrzonej nie wolno dopuszczać żadnych urządzeń, połączonych z zbiorowiskiem większej ilości osób.

III. Dalszy obwód obserwacyjny.

§ 12.

Do tego obwodu, utworzonego przez odnośnego Starostę (Prezydenta miasta) w porozumieniu z właściwym pow. lek. wet., zostaną wcielone miejscowości, położone naokoło obwodu ściślejszego (ust. II), a które przez swe położenie geograficzne i warunki gospodarcze narażone są na niebezpieczeństwo przeniesienia się zarazy. Odnośnie do tego obwodu mają zastosowanie następujące postanowienia:

§ 13.

Przepędzanie, przeprowadzanie zwierząt racicowych luzem lub w zaprzęgu w tym obwodzie lub przez ten obwód, a także wprowadzanie do tego obwodu jest zabronione.

§ 14.

1. Wywóz (wyprowadzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych z tego obwodu do celów użytkowych, hodowlanych, uzależnia się od każdorazowego uprzedniego zezwolenia Wojewody pod warunkami, przezeń wskazanemi.

2. Dla zwierząt racicowych, należących do różnych zagród tego dalszego obwodu, nie wolno używać wspólnych pastwisk, wodopojów, wód do pławienia, tudzież zakazuje się używania przez zwierzęta racicowe w tym obwodzie drogi publicznej, jakoteż stanowienia zwierząt racicowych zwierzętami obcych zagród.

§ 15.

Na wywóz zwierząt racicowych z tego obwodu na rzeź zezwolić może każdorazowo i indywidualnie odnośny Starosta (Prezydent miasta), a to tylko z przeznaczeniem na rzeź przy przewiezieniu wozem wprost do najbliżej położonej rzeźni lub do najbliżej położonej stacji kolejowej z przeznaczeniem do rzeźni publicznej, posiadającej bezpośrednie połączenie torem

kolejowym lub na targ rzeźny w Poznaniu po uprzedniem

1. zbadaniu i wystawieniu zaświadczenia zdrowotności przez urzędowego lekarza weter., przed wyprowadzeniem z dalszego obwodu obserwacyjnego z ważnością 48 godzin, z któregoby wynikało, że tak zwierzęta, mające być wprowadzone, jak i wszystkie zwierzęta danej zagrody zostały zbadane i uznane za wolne od objawów chorób zaraźliwych oraz
2. uzyskaniu zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

Pisemne wyż wymagane zezwolenie odnośnego p. Starosty winien interwenjujący lekarz weter. zawsze dołączyć do listu przewozowego wzgl. przy transporcie kołowym winien je mieć woźnica przy sobie. Przy załadowaniu zwierząt do wagonu kolejowego winien interwenjujący lekarz weter. powiadomić:

1. zarząd stacji kolejowej załadowczej o posiadanem zezwoleniu p. Starosty na załadowanie zwierząt oraz o potrzebie nałepienia na wagonach kolejowych z temi zwierzętami kartek o czytelnym napisie: „Zwierzęta podejrzane o pryszczycę". Podobną uwagę winien umieścić na listach przewozowych;
2. o dniu odejścia transportu zwierząt i to telegraficznie na koszt strony, miejscową władzę policyjną miejsca przeznaczenia tego transportu, podając Nr. wagonu kolejowego.

Wyładowywanie lub przeładowywanie zwierząt wśród drogi jest wzbronione, chyba, że jest to nieodzownem, by te zwierzęta osiągnęły miejsca swego przeznaczenia. Podczas ładowania tych zwierząt inne zwierzęta racicowe nie mogą się równocześnie znajdować na ładowni. Po załadowaniu ładownia winna być dokładnie oczyszczona i odkażona.

§ 16.

Psy w obwodzie obserwacyjnym dalszym muszą być trzymane na uwięzi wzgl. prowadzone na smyczy.

IV. Rejon ochronny.

Do tego rejonu ochronnego, utworzonego przez p. Starostę (Prezydenta miasta) w porozumieniu z właściwym p. pow. lekarzem wet., zostaną wcielone wszystkie miejscowości, położone w promieniu conajmniej 15 km. od miejscowości zapowietrzonej. Przy tworzeniu rejonu tego należy uwzględnić nietylko 15 km. odległość od miejscowości zapowietrzonej, ale także miejscowe stosunki. (§ 168 V. A. V. G.)

§ 17.

W miejscowości zapowietrzonej jakoteż w promieniu conajmniej 15 kilometrów od miejscowości zapowietrzonej, który to rejon nie należy tworzyć jedynie wedle oddalenia miejscowości i granic na obszarze tego rejonu ochronnego przy ścisłem przestrzeganiu przepisów, odnoszących się do zagrody zapowietrzonej (ust. I), obwodu ściślejszego zapowietrzonego (ust. II) i obwodu dalszego obserwacyjnego (ust. III) należy zakazać:

a) odbywania targów i jarmarków na zwierzęta racicowe, z wyjątkiem targów rzeźnych, na targowiskach na zwierzęta rzeźne, jakoteż wyprowadzania zwierząt racicowych z tego rejonu na targi i jarmarki. Zakaz ten odnosi się również do urządzeń podobnych do targów;
b) handlu zwierzętami racicowemi, w razie potrzeby także handlu drobiem, który się odbywa bez poprzedniego zamówienia, albo poza granicami obwodu gminy siedziby procederowej handlarza. Jako handel w pojęciu tego przepisu uważa się także poszukiwanie zamówień przez handlarzy, chociażby ze sobą nie zabierali zwierząt i ich nie kupowali;
c) urządzania licytacyj zwierząt racicowych. Zakaz ten nie ma zastosowania do licytacyj zwierząt we własnej niezamkniętej zagrodzie właściciela, jeżeli rozchodzi się tylko o sprzedaż takich zwierząt, które były w posiadaniu licytującego conajmniej przez ostatnie 3 miesiące;
d) urządzania publicznych wystaw zwierząt racicowych. Na wyjątki z zakazów, podanych pod a—d niniejszego, zezwolić może Wojewoda.

§ 18.

Na całym obszarze Wojew. Poznańskiego wolno załadowywać i wyładowywać zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) na kolejach żelaznych tylko za każdorazowem indywidualnem zbadaniem wysyłanych zwierząt przez odnośnego państw. lek. weter. wzgl. lek. weterynarji, upoważnionego przez Wojewodę do tej czynności urzędowej i wystawieniem świadectwa zdrowotności.

§ 19.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego obowiązane są wszystkie mleczarnie

zbiorowe, oddawać odpadki mleczarskie (zbierane mleko, serwatkę, maślankę) tylko po uprzedniem przegotowaniu do 90 stopni i po przepisowem odkażeniu wszystkich konwi mleczarskich, używanych do przewozu mleka, 3% roztworem sody.

§ 20.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia, które nabiera mocy obowiązującej z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego, będą karane po myśli dz. III przepisów karnych powołanej na wstępie ustawy pomorowej.

Poznań, dnia 6 kwietnia 1926 r.

L. dz. 10410/26. Wojewoda Poznański

202. Na podstawie rozporządzenia Ministra b. dziel. pr. z dnia 15 lutego 1920 r. (Dz. Urz. b. dz. pr. Nr 10, poz. 82) i art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Min. b. dz. pr. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 30, poz. 247) zmieniło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozp. z dnia 28 lutego 1926 r. nazwę gminy wiejskiej Bolesławice w powiecie kępińskim, na **Podbolesławiec.**

Poznań, dnia 21 marca 1926 r.

L. dz. 2028/26. III. Wojewoda: *Biniński.*

203. Na podstawie art. 1 rozporządzenia Min. b. dz. pr. z dnia 21 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. Nr. 23 na rok 1921, poz. 149) w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości fabr. oraz nieruchomości miejskich, mianuję w myśl art. 1 tegoż rozporządzenia członkami Komisji Przewłaszczeniowej na pow. chodzieski **ks. prob. Kazimierza Stachowiaka** z Budzynia i p. sekretarza Ł. Z. P. **Piotra Szafrana** z Chodzieży, a na zastępcę p. **Andrzeja Langowskiego,** rolnika z Rataj.

Poznań, dnia 26 marca 1926 r.

L. dz. 8645/26. I. Wojewoda: *Biniński.*

204. Na podstawie art. 1 rozporządzenia Min. b. dz. pr. z dnia 21 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. Nr. 23 na rok 1921, poz. 149) w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości fabr. oraz nieruchomości miejskich, mianuję w myśl art. 1 tegoż rozporządzenia członkami Komisji Przewłaszczeniowej na pow. czarnkowski pp. **Antoniego Prella** z Kruszewa i **Kazimierza Silińskiego** z Wielenia.

Poznań, dnia 24 marca 1926 r.

L. dz. 8086/26. I. Wojewoda: *Biniński.*

205. Na podstawie art. 1 rozporządzenia Min. b. dz. pr. z dnia 21 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. Nr. 23 na rok 1921, poz. 149) w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości fabr. oraz nieruchomości miejskich, mianuję w myśl art. 1 tegoż rozporządzenia członkiem Komisji Przewłaszczeniowej na pow. koźmiński p. **Marcina Michalaka,** gospodarza z Cegielni.

Poznań, dnia 25 marca 1926 r.

L. dz. 8411/26. I. Wojewoda: *Biniński.*

206. Na podstawie art. 1 rozporządzenia Min b. dz. pr. z dnia 21 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. Nr. 23 na rok 1921, poz. 149) w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości fabr. oraz nieruchomości miejskich, mianuję w myśl art. 1 tegoż rozporządzenia członkiem Komisji Przewłaszczeniowej na pow. rawicki p. **Jana Pasternaka** z Konar, powiat Rawicz.

Poznań, dnia 26 marca 1926 r.

L. dz. 9269/26. I. Wojewoda: *Biniński.*

207. Na podstawie art. 1 rozporządzenia Min. b. dz. pr. z dnia 21 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. Nr. 23 na rok 1921, poz. 149) w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości fabr. oraz nieruchomości miejskich, mianuję w myśl art. 1 tegoż rozporządzenia członkami Komisji Przewłaszczeniowej na pow. szamotulski pp. **Bolesława Zawadzkiego** i **Andrzeja Grabarka** z Szamotuł.

Poznań, dnia 26 marca 1926 r.

L. dz. 9334/26. I. Wojewoda: *Biniński.*

208. Na podstawie art. 1 rozporządzenia Min. b. dz. pr. z dnia 21 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. Nr. 23 na rok 1921, poz. 149) w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości fabr. oraz nieruchomości miejskich, mianuję w myśl art. 1 tegoż rozporządzenia członkami Komisji Przewłaszczeniowej na pow. szubiński pp. **Hipolita Walkowskiego,** dyrek-

tora Kasy Chorych w Szubinie i **Franciszka Wekwerta** w Szubinie.

Poznań, dnia 23 marca 1926 r.

L. dz. 7046/26. I. Wojewoda: *Biniński.*

209. Na podstawie art. 1 rozporządzenia Min. b. dz. pr. z dnia 21 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. Nr. 23 na rok 1921, poz. 149) w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości fabr. oraz nieruchomości miejskich, mianuję w myśl art. 1 tegoż rozporządzenia członkiem Komisji Przewłaszczeniowej na pow. wyrzyski p. **Józefa Piszczka,** rolnika z Kościerzyny Wielkiej.

Poznań, dnia 26 marca 1926 r.

L. dz. 7695/26. I. Wojewoda: *Biniński.*

210. W miejsce p. J. Gąsiorka, nauczyciela w Kędzierzynie, zamianowałem p. Ignacego Nowickiego, posiedziciela ziemskiego i ławnika gminnego w Kędzierzynie, urzędnikiem Stanu Cywilnego, a w miejsce p. Fr. Modrzejewskiego, nauczyciela w Lubochni, p. **Wiktorję Nowicką** w Kędzierzynie, I zastępcą urzędnika Stanu Cywilnego na obwód szczytnicki w powiecie witkowskim.

Poznań, dnia 25 marca 1926 r.

L. dz. 9464/26. I. Wojewoda Poznański.

211. W miejsce p. Władysława Badury w Fanianowie zamianowałem p. **Henryka Woźniaka,** nauczyciela w Liszkowie, urzędnikiem Stanu Cywilnego na obwód Liszkowa w powiecie wyrzyskim.

Poznań, dnia 25 marca 1926 r.

L. dz. 9466/26. I. Wojewoda Poznański.

212. W miejsce p. Ignacego Kamyszka, rolnika w Trzciance, zamianowałem p. **Józefa Matuszaka,** mistrza rzeźnickiego w Trzciance, I zastępcą urzędnika Stanu Cywilnego na obwód Śliwno w powiecie grodziskim.

Poznań, dnia 25 marca 1926 r.

L. dz. 9467/26. I. Wojewoda Poznański.

213. Bolesław Strykowski z Sapowic wyratował w dniu 31 stycznia b. r. Stefana Ławniczaka od utonięcia w jeziorze Jezioreckiem w powiecie poznańskim.

W dowód mego uznania podaję czyn ten do wiadomości powszechnej.

Poznań, dnia 29 marca 1926 r.

L. dz. 2118/26. P. Wojewoda Poznański.

---

214. Na podstawie § 35 Rozporządzenia Wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych z dn. 11 maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dzien. Ustaw Nr. 36—1922, poz. 310) podaję do wiadomości, że został wydany odpis następującej zagubionej karty ewidencyjnej:

Właściciela		Opis konia				
nazwisko i imię	miejsce zamieszkania	płeć	wiek	wzrost	maść	odmiany
Ostojska Stefanja	Sulmierzyce	wałach	5 lat	1,50 m.	skarogniady	lewa pęcina

Poznań, dnia 29 marca 1926 r.

Liczba dziennika 10575/26 I. Wojewoda Poznański.

---

215. Na podstawie § 35 rozp. wykonawczego M. S. Wojsk. z dnia 11 maja 1922 r. do ustawy o obowiązku odstąpienia zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. 36/22, poz. 310) podaję do wiadomości, że zostały wydane odpisy następujących kart ewidencyjnych:

1. egzempl. 1-szy karty ewidencyjnej 1714 na konia zdatnego, wystawiona przez gminę Ryczywół, powiat obornicki; dnia 20 czerwca 1924 r. na nazwisko **Gryzińskiego Józefa** z Skrzetuszewa, pow. obornicki, typu A, kategorja 1,

2. egzempl. 1-szy karty ewidencyjnej Nr. 15243/VIII na konia zdatnego typu A, kat. L, wystawiona przez Kom. obw. Mieścisko, pow. wągrowiecki, na nazwisko **Blümkiego Emila** z Gółki, pow. wągrowiecki.

Poznań, dnia 29 marca 1926 r.

L. dz. 10572/26. I. Wojewoda Poznański.

216. Pozwolenie Nr. 12469, wydane dnia 26-go maja 1925 r. p. **Leonardowi Meyerowi** w Bydgoszczy, Grodztwo Nr. 24 a, poczta Bydgoszcz, na kursowanie samochodu osobowego marki „Ford", posiadającego siłę koni mechanicznych 11/30, Nr. silnika 11 346 684, formę karetki, koloru ciemno-granatowego, unieważniam, ponieważ pozwolenie to zaginęło.

Poznań, dnia 20 marca 1926 r.

L. dz. 818/26. VIII. D. Wojewoda Poznański.

217. Pozwolenie Nr. PZ. 11272, wydane dnia 27 maja 1924 r. firmie „Silesia", Tow. z ogr. por., Oddziałowi w Gnieźnie, Zielony Rynek Nr. 12, pow. Gniezno, na kursowanie samochodu ciężarowego marki N. A. G., posiadającego siłę koni mechanicznych 22/45, Nr. silnika 89, Nr. podwozia 52916, formę wozu otwartego, koloru szarego, unieważniam, ponieważ pozwolenie to zaginęło.

Poznań, dnia 25 marca 1926 r.

L. dz. 1016/26. VIII. D. Wojewoda Poznański.

218. Pozwolenie Nr. 1359, wydane dnia 13-go grudnia 1924 r. p. **Stanisławowi Szarpale** w Inowrocławiu, ul. Poznańska 13, na prawo prowadzenia na drogach publicznych samochodu osobowego i ciężarowego grupy I, kategorji 2 a, unieważniam, ponieważ pozwolenie to zaginęło.

Poznań, dnia 23 marca 1926 r.

L. dz. 1262/26. VIII. D. Wojewoda Poznański.

219. Pozwolenie Nr. P. Z. 10653, wydane dnia 30 lipca 1923 r. p. **Franciszkowi Nowickiemu** w Ostrowie, ul. Raszkowska Nr. 58, na kursowanie samochodu osobowego marki „Opel", posiadającego siłę koni mechanicznych 10/30, Nr. silnika 48515, Nr. podwozia 15812, formę torpedy, koloru ciemno-granatowego, unieważniam, ponieważ pozwolenie to zaginęło.

Poznań, dnia 23 marca 1926 r.

L. dz. 1293/26. VIII. D. Wojewoda Poznański.

220. Pozwolenie Nr. 11295, wydane dnia 3-go czerwca 1924 r. firmie „Janowicz i Szulc — Ziemiopłody" — ul. Szkolna Nr. 9 a, na kursowanie samochodu osobowego marki „Benjamin", posiadającego siłę koni mechanicznych 2/5, Nr. silnika 6264, formę torpedy, koloru granatowego, unieważniam, ponieważ pozwolenie to zaginęło.

Poznań, dnia 25 marca 1926 r.

L. dz. 1478/26. VIII. D. Wojewoda Poznański.

221. Zarządzenie policyjno-weterynaryjne z powodu zarazy pryszczycy.

Z powodu wybuchu zarazy pryszczycy wśród bydła rogatego obszaru dworskiego Gołęcin i celem tłumienia tejże zarazy zarządzam na zasadzie §§ 18 i nast. ustawy o chorobach zaraźliwych zwierząt z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. str. 519), reskryptu Min. Roln. i Dóbr Państw. z dnia 30 lipca 1923 r. L. dz. 2971 W. II. i rozporządzenia Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 3 stycznia 1925 r., dotyczącego zarządzeń weterynaryjno - policyjnych z powodu zarazy pryszczycy (Dz. Urz. Woj. Nr. 6, poz. 84), co następuje:

§ 1.

Po myśli § 168 postanowień wykonawczych Min. Roln., Dom. i Lasów z dnia 1 maja 1912 r. (Dz. Urz. 105) tworzy się z Sołacza i Winiar dalszy obwód obserwacyjny.

§ 2.

Przepędzanie i przeprowadzanie zwierząt racicowych luzem lub w zaprzęgu w tym obwodzie jest wzbronione.

§ 3.

Wywóz (wyprowadzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych z tego obwodu dla celów użytkowych i hodowlanych — jest uzależniony od każdorazowego zezwolenia Pana Wojewody. W tym celu przed przedsięwzięciem jakichkolwiek kroków w tym kierunku, należy poprzednio uzyskać zezwolenia Pana Wojewody.

§ 4.

Dla zwierząt racicowych, należących do różnych zagród tego obwodu — nie wolno używać wspólnych pastwisk, wodopojów, wód do pławienia lub przepędów głównemi ulicami.

§ 5.

Zwierzęta racicowe z zagród dalszego obwodu obserwacyjnego muszą być stale trzymane w oborach. Wolno je tylko wyprowadzić do natychmiastowego uboju na targowisko Rzeźni

miejskiej w Poznaniu i to po uprzedniem zbadaniu i wystawieniu zaświadczenia zdrowotności przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, które jest ważne przez 48 godzin.

Ze świadectwa winno wynikać, że tak zwierzęta mające być wyprowadzone, jak wszystkie inne zwierzęta racicowe tej samej zagrody zostały zbadane i uznane za wolne od objawów chorób zaraźliwych. Oprócz tego należy uzyskać zezwolenie Miejskiego Urzędu Policyjnego.

§ 6.

Wywóz zwierząt racicowych ze Sołacza i Winiar może nastąpić pod warunkiem, że przed wyprowadzeniem z obory racice zostaną dokładnie oczyszczone z nawozu i odkażone mlekiem wapiennem.

§ 7.

Przekroczenie przepisów powyższego zarządzenia, które obowiązuje z dniem ogłoszenia — podlega karom po myśli §§ 74—76 ustawy o chorobach zaraźliwych u zwierząt z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. str. 519).

Poznań, dnia 27 marca 1926 r.

Miejski Urząd Policyjny.

L. dz. 4181/26. 1. 5. Dyrektor: *A. Mizgalski.*

222. Zmiana statutu Spółki Meljoracyjnej nad rowem Łagowo-Jerka w powiecie kościańskim z dnia 3 sierpnia 1880 r.

§ 2

zmienia się następująco:

Spółka nazywa się: Spółka Meljoracyjna gruntów nad rowem Łagowo-Jerka w powiecie kościańskim, i ma swoją siedzibę w miejscu zamieszkania każdorazowego przewodniczącego.

§ 18

zmienia się następująco:

Walne zebranie stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. ustanowieniu odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów rozjemczych i ich zastępców,
4. ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości,
5. wyborze komisji oględzinowej,
6. rozwiązaniu spółki.

§ 21

zmienia się następująco:

Spółka umieszcza ogłoszenie pod swojem nazwiskiem z podpisem przewodniczącego.

Ogłoszenia, przeznaczone dla publicznej wiadomości, umieszcza spółka w Orędowniku powiatu kościańskiego. Obwieszczenia obchodzące tylko członków spółki ogłasza się w poszczególnych do spółki należących gminach, przyjętym tam zwyczajem.

*

Powyższą zmianę statutu, uchwaloną na walnem zebraniu spółki w dniu 23 lutego 1926 r. zatwierdzam niniejszem na zasadzie art. 177, 184 i 187 ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 102, poz. 936).

Kościan, dnia 27 marca 1926 r.

L. dz. 207/26. W. Starosta: *Cegiełka.*

223. Unieważniam zagubioną książkę kontrolną bydła rogatego, handlarza bydła p. **Franciszka Hendrykowskiego** z Ostrzeszowa z klauzulą tutejszego Starostwa z dnia 18 marca 1925 r.

Ostrzeszów, dnia 31 marca 1926 r.

L. dz. 4726/26. I. Starosta.

224. Unieważniam zaginioną książkę kontrolną badania zwierząt pociągowych p. **Franciszka Burzyńskiego** z Dolska z klauzulą Urzędu policyjnego w Dolsku z dnia 13 grudnia 1924 r. pod l. kontr. Nr. 11.

Śrem, dnia 25 marca 1926 r.

L. dz. 3335/26 — 4. Starosta.

225. Unieważnia się skradziony paszport zagraniczny Nr. 7/26, serja 160/354, **Walentego Jaśniewicza** z Ruchocinka, wystawiony przez tutejsze Starostwo dnia 24 marca 1926 r.

W razie przychwycenia osoby, legitymującej się powyższym paszportem, należy odstawić ją do Sądu i równocześnie uwiadomić o tem tutejsze Starostwo.

Witkowo, dnia 27 marca 1926 r.

L. dz. 2158/26. III. Starosta.

226. Edykt.

Józef Andrzejewski, ur. 13 marca 1897 r. w Laskach Małych, pow. żnińskiego, syn Jana i Anny z domu Szczech, zawodu robotnik, ostatnio zamieszkały w Godewie, pow. żniński, wstąpił ochotniczo w styczniu 1919 r. do 55 pp.

Wlkp., z pułkiem odszedł na front i dnia 24-go lipca 1920 r. ranny pod Kartus-Barczą, zaginął.

Wszystkich, którzy posiadają wiadomości o zaginionym wzgl. o jego istnieniu wzywa się, aby zawiadomili Powiatową Komendę Uzupełnień w Szubinie w ciągu 3 miesięcy od ogłoszenia edyktu do L. dz. 7593.

Szubin, dnia 17 marca 1926 r.

w z. *Sokulski*, kapitan.

227. Hugon Cierpinsky z Ponieca, pow. gostyński, zamierza w swem zabudowaniu w Poniecu, ul. Sienkiewicza Nr. 2, ponownie założyć rzeźnią.

Na mocy § 17 przepisów procederowych podaje się do publicznej wiadomości z nadmienieniem, iż sprzeciwy przeciw temu przedsiębiorstwu w przeciągu 14 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym piśmiennie lub ustnie są do stawienia.

Po upływie wyznaczonego terminu dalszych sprzeciwów się nie przyjmuje. Wniosek, jak i rysunek położenia w tutejszym Urzędzie Policyjnym wyłożone i mogą być przeglądane w godzinach służbowych.

Na ustną rozprawę ewentl. nadesłanych sprzeciwów wyznaczam termin na **piątek, dnia 30-go kwietnia 1926 r. o godzinie 10 przed poł.** w Urzędzie Policyjnym w Poniecu. W razie niestawienia się wnioskodawcy zostanie sprawa podług nadesłanych dowodów rozstrzygnięta.

Poniec, dnia 30 marca 1926 r.

L. dz. 693/26. Urząd Policyjny.

228. Na podstawie art. 1 rozporządzenia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z dnia 21 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. Nr. 23 na rok 1921, poz. 149) w sprawie zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości fabr. oraz nieruchomości miejskich, mianuję w myśl art. 1 tegoż rozporządzenia członkami Komisji Przewłaszczeniowej na powiat ostrzeszowski pp. **Pawła Seydaka** z Ostrzeszowa i **Józefa Sobczaka** z Ostrzeszowa oraz jako ich zastępców pp. **Jana Palacza** z Kuźnicy - Starej i **Teofila Piątka** z Doruchowa.

Poznań, dnia 1 kwietnia 1926 r.

L. dz. 10668/26. I. Wojewoda: *Bniński.*

229. Dochodzenie wodno-prawne względem budowy zakładu wodnego (młyna) w Strzyżewie Kościelnem.

P. **Walenty Osiński** ze Strzyżewa Kościelnego wniósł podanie o pozwolenie na użycie siły wodnej przy swoim młynie, do czego służyć ma nowa odnoga rowu Dębowieckiego w Strzyżewie Kościelnem, pow. Mogilno, Wojew. Poznańskie.

Według projektu ma być przeprowadzony częściowo rów, częściowo rurociąg, od rowu Dębowieckiego do młyna z odpływem do rzeki Wełny, do zapędu koła wodnego. Jakiekolwiek piętrzenie wody nie nastąpi. Prace będą wykonane na gruntach p. Osińskiego.

Bliższy opis zamierzonej budowli oraz obliczenie hydrotechniczne są do przeglądnięcia w Starostwie w Mogilnie.

Na podstawie postanowień ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 102, poz. 936), a w szczególności art. 24, 45, 186 (p. 4) i 195 po urzędowem zbadaniu podania w ślad art. 192 i 194 zarządzam w myśl art. 195 przeprowadzenie rozprawy wodno-prawnej na miejscu w Strzyżewie Kościelnem dnia 15 maja 1926 r. o godzinie 10 przed południem. Miejsce zebrania w urzędzie gminnym.

O powyższem zawiadamia się niniejszem wszystkie strony interesowane z tem, że podania lub protokularne oświadczenia stron przeciwko udzieleniu zezwolenia, jakoteż żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń, zastrzeżenia i inne zarzuty wnosić można do Starostwa w Mogilnie.

Strony interesowane, które we wskazanym terminie dochodzenia wodno-prawnego na miejscu (dnia 15 maja 1926 r.) lub w trakcie samego dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Poznań, dnia 23 marca 1926 r.

L. dz. 593/26. VIII. C. Wojewoda Poznański.

230. Walne zebranie Spółki Dränagegenossenschaft Luisenfelde uchwaliło w dniu 27 marca

1926 r. zmienić § 2 statutu z dnia 12 listopada 1913 r. w ten sposób, że nazwa Spółki odtąd brzmieć będzie: „Spółka Drenarska w Dąbrowie Biskupiej". Siedzibą Spółki jest Dąbrowa Biskupia.

Uchwałę powyższą statutu niniejszem zatwierdzam na zasadzie art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Inowrocław, dnia 2 kwietnia 1926 r.

L. dz. 4569/26. VI. Starosta.

231. Ogłoszenie moje w Dzien. Urz. Woj. Pozn. Nr. 51/24, poz. 2937 unieważniam. W miejsce tegoż ogłoszenia podaję do wiadomości następujące:

Zmiana statutu
Spółki Drenarskiej w Golinie, powiat jarociński, z dnia 29 maja 1906 r.

§ 2 statutu brzmi w polskiem tłomaczeniu: „Spółka Drenarska w Golinie". Siedzibą jej jest Golina.

Powyższą zmianę zatwierdzam na zasadzie art. 177 ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 102, poz. 936).

Jarocin, dnia 30 marca 1926 r.

L. dz. 1033/26 — 2. Starosta.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.